

[Korsgaard.]

Formand i en eller anden Husmandskommission, en Mand, der har arbejdet i, jeg ved ikke hvor mange Aar, var det 24 eller 34, det var i hvert Fald en lang Aarrække, en Mand, om hvem det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger, at efter de Udtalelser, der foreligger, har han nu gjort et særlig godt Arbejde. Jeg gad egentlig vide, hvor mange afgaaede Folk der findes, der ikke har gjort et ganske særlig godt Arbejde, vel at mærke, naar de er gaaet af. Jeg tror ikke, det bliver ret mange. Jeg maa maaske have Lov til at gentage en Bemærkning, jeg har gjort ved forskellige Lejligheder, nemlig den, at naar vi er døde, bliver vi nogle fortrinlige Mennesker — altsaa de fleste af os, der kan være enkelte hæderlige Undtagelser —, men navnlig de, der slet ingenting har betydet, bliver til ganske vidunderlige Mennesker, naar de ikke er mere; saa den Argumentation giver jeg saamænd ikke en Bønne for.

Nej, Spørgsmaalet her er rent principielt: Skal vi ind paa at pensionere Folk, som har faaet den Slags Stillinger i Kommissioner her og der? Det er for mig at se et farligt Princip at komme ind derpaa. Man har villet fremdrage et enkelt Fortilfælde, der skulde have nogen Lighed med det foreliggende. Jeg tror, det drejede sig om en tidligere Venstredaktør, som tillige var Medlem af Landsoverskatteraadet og vel nok i særlig Grad i sidste Egenskab fik en vis Pensionering, efter at han var afgaaet derfra. Tilfældet kan efter min Mening ikke helt sammenlignes med dette. Den paagældende havde jo dog et vist fast Honorar, som Medlem af Landsoverskatteraadet altsaa, saaledes at man for saa vidt havde noget vist fast at sætte Understøttelsen i Forhold til, hvad man ikke har her, hvor hele den paagældendes Vederlag har været Dagpenge og sligt. Jeg maa altsaa mene, at af principielle Grunde er det urigtigt at gaa ind for dette, og jeg maa anbefale ærede Medlemmer at stemme imod denne Bevilling, som findes under Ændringsforslag Nr. 67.

Paa disse to Punkter gaar vi sammen med Partiet Venstre, hvad vi jo ikke gør med Hensyn til det sidste Punkt, jeg vil udtale mig om, det, som har Forbindelse med Vildmosen. Jeg har maaske Lov til at sige — man kan saa modsige mig —, at naar vi ikke ogsaa paa dette Omraade gaar sammen med Partiet Venstre eller i hvert Fald med et enkelt af Venstres Medlemmer i Finansudvalget, er det, fordi, naar det kommer til Stykket, Venstre maaske ikke

er saa forfærdelig meget modigere end den højtærede Landbrugsminister, naar de bliver stillet over for noget, der hedder Landbrugets Organisationer. Der er det, man i det hele taget i enhver Henseende hænger sin Hat paa: naar Mejeriorganisationer gaar ind for et saadant Foretagende, har vi andre kun at sige: Ja og Amen!

Jeg ønsker i denne Forbindelse i hvert Fald ikke at sige ja, men kan maaske gaa med til at sige Amen. Jeg kan overhovedet ikke i noget Forhold erkende, at man skal give en Ting Tilslutning, medmindre Tingene selv er forstandig, og det, at en eller anden siger, at den er forstandig — han være høj eller lav, General eller Korporal —, er virkelig ikke for mig afgørende. Nej, maa jeg bede om Argumenter, og af Argumenter paa det paagældende Omraade forekommer det mig ikke, der findes noget til Støtte for, at man paa engang kaster sig ud i et saa kolossalt Foretagende, som det er, set i Forhold til den Nytte, det skal gøre.

Det er altsaa Begrundelsen for, at vi ikke kan gaa med her. Vi vil ikke benægte, at det kunde være rimeligt i det smaa at gøre et Forsøg. Jeg har gennem Livet haft dog noget at gøre ogsaa i Virksomheder, jeg selv har ledet. Men det kunde aldrig have faldet mig ind der at gøre Forsøg større end nødvendigt, før jeg mente at have fast Grund under Fødderne netop med Hensyn til at bygge videre. Men det er det, man gør her: noget, der naturligt burde være et Forsøg, gør man straks til et færdigt Foretagende. Det er efter mine Begreber i enhver Henseende meget uforstandigt, og jeg maa derfor gaa imod det.

Vi har haft forelagt Tal over, hvad det Foretagende, der her er Tale om, vilde koste. Tallet husker jeg ikke. De store Tal plejer vi ikke at opholde os meget ved i Finansudvalget, saa lidt som i andre Udvalg; som bekendt er det altid de smaa Tal, der giver Anledning til Diskussion, jfr. tidligere Diskussioner om Det kongelige Teater. Men altsaa, paa et givet Tidspunkt blev det af Venstres Medlemmer ønsket at faa virkelige Tegninger og Overslag frem. Saadanne Tegninger skal ogsaa findes — jeg ved ikke, om de nogen Sinde er kommet til Finansudvalget —, og de Overslag, der paa et senere Tidspunkt kom frem, viste, sammenlignet med de Overslag, der forelaa tidligere, efter Sigende en betydelig Nedgang, vel at mærke i den Del af Byggeforetagenderne, som ligger over Jorden, hvorimod de med Hensyn til den Del, som ligger under Jorden, viste en betydelig Forøgelse af Udgifterne.